

Sư Giác Nguyên giảng pháp
trong chuyến đi thăm thánh tích Ấn Độ
tháng Hai năm 2025

PHÁP THOẠI SỐ (13)

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

[07/03/2025 - 08:22 - anhlibrary]

Phải làm gì với Tỳ Kheo Channa, cái ông mà Xa Nặc, Ngài dặn rất là kỹ. Ngài dặn những chuyện lút chút, lút chút, dặn xong thì... dặn Chư Tăng xong rồi Ngài mới.. tôi đã cắt khúc, tôi không kể cái vụ Ngài độ ông Subhadda. Tức là có một du sĩ từ xa đến, nghe tin Đức Phật Niết bàn thì vị đó đến gặp, thì vị này xin gặp. Thì Ngài A Nan nói Thế Tôn mệt lắm rồi. Đức Phật ở trong ...Ngài nằm, Chư Tăng bao quanh mà...Đức Phật Ngài nghe, Ngài nói A Nan đừng, A Nan nói Mavarehi. A Nan đừng có chặn, đừng có chặn Subhadda, bởi vì đó là cái vị...0:36... là cái vị đệ tử sau cùng, tại sao tôi nói chuyện hay chen vô vì đó là cái chữ Pali có thiệt như vậy...0:44... Đệ tử Đức Phật Thịnh Văn có 2 gọi là...0:50.. và ...0:51.. có nghĩa là những vị mà Thanh văn độ được, thí dụ như Ngài Xá Lợi Phất, Ngài A Nan, Ngài Ca Diếp độ được. Có nhiều vị Thánh cư sĩ thời Đức Phật thuyết pháp mà Chư Tăng đắc đạo nữa, cái đó gọi là...1:02.. Nhưng mà có trường hợp thứ hai là...1:04...có nghĩa là phải gặp Phật, Phật thuyết pháp người đó mới đắc được, nghe kịp không? có trường hợp đó, thì cái vị này thuộc về trường hợp hai đó là...1:15...vị này vào hỏi Phật: Bạch Đức Thế Tôn, con nghe nói trên đời này có rất là nhiều vị giáo chủ ai cũng nói mình giác ngộ, có đúng vậy không? Đức Phật Ngài nói rằng Ta không trả lời cái chuyện ai giác ngộ hay không giác ngộ. Ta chỉ nói cho người bốn chữ không thôi:

- Một, không thể nào có dấu chân chim trên trời.
- Hai, ráng nhớ bốn câu này nha. Một là không có dấu chân chim trên trời. Hai là cái gì đã có mặt không có cái gì vĩnh cửu. Như vậy thì không có dấu chân chim trên trời, rồi không cái gì nữa? không có gì vĩnh cửu.
- Cái không thứ ba, cái không thứ ba là không có Thánh nhân ngoài cái con đường Bát Chánh Đạo.
- Và cái không thứ tư: Chư Phật không có phiền não. Chư Phật đây nghĩa là là gì? là bậc A La Hán.

Vậy bốn không. Nghe kỹ Ngài có trả lời không?

Bạch Thế Tôn những vị đó có phải Thánh hay không? thì Ngài không có hỏi mà Ngài chỉ nói bốn không: trên trời không có dấu chân chim, rồi cái gì nữa? không có cái gì hữu vi nào là vĩnh cửu. Không có Thánh nhân ngoài con đường Bát Chánh Đạo. Và Chư Phật không có phiền não. Là "bốn Không", thì ông nghe như vậy thì ông quý sụp xuống ông hiểu. Con muốn đi theo con đường đó, và Đức Phật Ngài có kết một câu rất là hay: Ngày nào mà còn có người ...2:38...còn thực hành chân chánh, thì ngày đó thế gian không có vắng bóng La Hán.

Thì Ngài dạy xong, thì Ngài Subhadda xin xuất gia thì Đức Phật Ngài mới chỉ qua Ngài A Nan, Ngài A Nan cho xuất gia đi. Ngay lúc đó vị này còn nói được một câu:

- Bạch Thế Tôn, thật là vi diệu, một vị đệ tử mà được bậc Đạo Sư giao phó để tế độ người khác ngay trước mặt.

Song, Ngài A Nan mới truyền Đại giới trước mặt 500 vị Tỳ Kheo truyền Đại Giới cho vị này. Vị này lạy Phật xong bước ra ngoài, trở vô đắc A la Hán, đắc rất là nhanh.

Bữa nay tôi tập trung tôi kể những cái gì là cốt lõi trong cái Thánh Tích Kusinara tại đây, 12 do tuần, mỗi do tuần trung bình là 9 cây số, mà 12 do tuần trong cái bán kính như vậy đó. Chư Thiên về đông như vậy và cái quan trọng nhất không phải là đông mà cái quan trọng là toàn là dân đi về trẻ không, toàn là dân đi về trẻ không, cứ từ từ, tà tà, từ từ, tà tà, chẳng hạn như đem hôm qua mà tôi không nói, hôm qua đâu có pháp thoại đầu hôm. Tôi biết bà con mệt lắm, nhưng mà mình về mình tắm nhanh nhanh lên, xuống có được một thời pháp. Tốn vé máy bay, tốn mấy ngày bay, đi xe mệt, nên nghe Pháp, gỡ, kiếm được nhiều kiếm.

Thì tại Kusinara này, chúng ta biết rằng Chư Phật cái sinh quán, sinh quán là gì ta? Sinh quán là chỗ sinh không có giống nhau, nhưng mà đều trên đất Ấn. Chư Phật trong trái đất này thôi nha, sinh quán không có giống nhau, nhưng đều trên đất Ấn.

Thí dụ như Thích Ca Mâu Ni thì ở Kapilavastu, Phật Ca Diếp ở Varanasi. Còn cái chỗ chuyển Pháp Luân cũng không giống nhau. Chỗ thành đạo cũng không giống nhau, nhưng đều trên đất Ấn và chỗ Niết bàn cũng không giống nhau.

Chúng ta được biết rằng, các vị không có niềm tin thì tôi chịu thua, những người có niềm tin thì hãy nhớ rằng cơ hội làm người đã khó, tay chân mặt mũi đầy đủ, không bị thiếu năng, không bị tâm thần nha. Thân được sanh làm người nè, mà không bị thiếu năng, không bị tâm thần, đầu óc minh mẫn, các căn: mắt, tai, mũi, họng không có bị tàn khuyết, thiếu sót, không có bị tàn tật. Mà lại có chánh kiến biết được Phật pháp và biết đặc biệt là đến với Phật Pháp thờ Phật, biết chất lọc, biết chiết xuất, cái gì là quan trọng, cái gì là cảnh lá, cái gì là cốt lõi thì cái đó rất là hiếm. Sẵn đây tôi định nghĩa ba ý nghĩa của cái chữ Tam Bảo có biết cái đó không?

Tam Bảo, Bảo là quý. Có ba ý nghĩa quý làm ơn nhớ dùm, cái này quan trọng lắm. Tại sao Tam Bảo gọi là quý:

- Một là không có gì hiếm bằng Tam Bảo. Không có kim cương nào mà nó hiếm đến mức một hai A Tăng kỳ hết, không có, hiểu không? Không có cái ngọc gì nó hiếm dữ thần vậy, mà có: Tam Bảo hiếm.
- Thứ hai, không có cái gì lợi lạc cho chúng sanh bằng Tam Bảo. Không có ngọc ngà châu báu nào lợi lạc cho chúng sanh bằng Tam Bảo.
- Thứ ba, cái thứ ba này quan trọng nè, chiều nghe hay nghe bây giờ? cái thứ ba mới quan trọng nè.

Cái số một là cái gì? không có gì hiếm bằng. Thứ hai? không có cái gì lợi lạc cho chúng sanh bằng Tam Bảo. Cái thứ ba, phải là người Đại phước mới gặp được. Chứ còn ba cái thứ ngọc ngà, kim cương thì tại vì nói thiệt chứ tại vì mình nghèo, chứ tỷ phú ba cái kim cương đó nó có cả rổ, hiểu không? và các vị có biết trong vũ trụ mênh mông nó có nhiều ngôi sao lùn không? ngôi sao mà nó sắp hủy đó, cái lõi của nó là kim cương, quý vị biết không? Cách mình có 41 năm ánh sáng thôi là gần đó, 41 năm ánh sáng có một cái ngôi sao mà cái lõi của nó là kim cương cái đường kính của nó 4000km cách mình 41 năm ánh sáng nghe hiểu không? hiểu không? một giây là 300 ngàn km mà 41 năm, cũng đi bộ cũng lâu à. Thì nó có một ngôi sao lùn mà cái lõi của nó là kim cương mà đường kính của nó là bao nhiêu? 4000km, cái đó mà nó lọt xuống đây rồi là kim cương nó rẻ còn hơn là sỏi nữa, nó không có hiếm. Và nếu mà cả trái đất này nó là kim cương thì cuộc đời của chúng ta vẫn sanh, già, đau, chết, đúng không? Trong khi Tam Bảo là không. Nếu mà thành tựu được bốn cái này mới là người cư sĩ:

- Một là Chánh Kiến, Chánh Tín, Chánh Hạnh và Chánh Nguyện. Bên Bắc Truyền họ chỉ có ba thôi Tín, Hạnh, Nguyện. Mà Tín, Hạnh, Nguyện của họ là chỉ liên hệ tới vãng sanh thôi. Bên mình Chánh Kiến là thấy đúng.

- Hai, Chánh Tín là tin đúng. Hai cái này nó quan hệ với nhau dữ lắm. Hiểu rõ điều mình tin, cho nên mình mới tin điều mình hiểu. Còn tại sao Phật tử mình cứ lan man, lan man vì mình không hiểu lắm cái điều mình tin, cho nên mình không tin lắm cái điều mình hiểu. Chánh Kiến với Chánh Tín nó quan trọng.

- Thứ ba là Chánh Hạnh, hiểu đúng nhưng mà có làm đúng không?

- Còn Chánh Nguyên: mong đẹp, mong giàu, mong chồng thương, mong vợ mến, mong được gia đạo bình yên, tình duyên như ý, mong về các cõi nhơn thiên, cái đó là Tà nguyên, chỉ có Chánh nguyên là cầu giải thoát thôi.

Như vậy thì Chánh Kiến, Chánh Tín, Chánh Hạnh và Chánh Nguyên, hiểu không?

Chánh Kiến là hiểu đúng Bát Chánh Đạo.

Chánh Tín là tin đúng Bát Chánh Đạo.

Chánh Hạnh là hành đúng Bát Chánh Đạo.

Và Chánh Nguyên là nguyên theo cái tinh thần của Bát Chánh Đạo. Hiểu hả?

Và một điều nữa là Phật tử phải nhớ bốn cái này là Phật tử miệng cầu giải thoát, nhưng không có đủ ba cái này thì không gọi là Phật tử:

- Một là không thấy được mọi hiện hữu là khổ, dầu về trời sống 1000 tỷ năm đi nữa thì vẫn là khổ.

- Thứ hai, tôi vừa mới giảng bữa hôm: một là phải thấy chán mọi cái khổ. Thứ hai là gì ta? thấy đúng, tìm, xác định đúng cái con đường nào đi để thoát khổ.

- Cái thứ ba có đủ kiên trì để đi con đường đó hay không? có ai nhớ tôi có giảng cái đó hả? một là phải thấy mọi thứ là khổ. Hai là phải chọn đúng con đường, cái vụ đúng này mới mệ nè, nó lạc một cái là đi xa ngàn dặm. Các vị có biết cái chữ mê cung Laperam, cái chữ mê cung không? là sao? biết hả? vô thì nó giống nhau, đi thì bị kẹt. Có lúc tôi giận tôi tính làm Kalama như vậy. Có nghĩa là phải học giáo lý thì anh mới theo cái kiến thức giáo lý đó anh mới đi vô trong thiên đường được, có hiểu tôi nói không? đừng có gặt, có hiểu không? tức là anh phải vô, anh phải Chánh Kiến, rồi anh mới queo qua cái Chánh Tư Duy. thí dụ vậy, tôi ví dụ thôi nha, ví dụ vậy, thật ra 8 cái này nó có mặt cùng một lúc. Chứ đừng có về đồn ông nói tu Chánh Kiến trước là chết tôi. Tôi đang ví dụ thôi. Có nghĩa là phải đi vô cái cửa Giới rồi queo qua Định, Tuệ, nói chung là phải bằng cái kiến thức giáo lý thì mới vô được bên trong. Một thời tôi có cái suy nghĩ khùng khùng như vậy. Nhưng mà tôi đang quay lại chuyện khác. Đó là dòng luân hồi nó như là một mê cung như vậy, chỉ cần thấy nó giống nhưng mà nó sai. Chân lý chỉ có một nhưng cái tương tự chân lý có rất nhiều. Cái này tôi nói ngàn lần tôi vẫn nói.

Làm ơn nhớ chúng ta không phải là con chuột bạch, chúng ta không thể làm con chuột bạch cho một vị thầy, một vị đạo sư nào hết. Mà tất cả thầy, bà, Tăng, Ni, Kinh sách đều là những địa chỉ tham khảo, nhớ cái đó.

Dầu đó là chí tôn vô thượng, nhất Đại Tôn Sư thì cũng vẫn là địa chỉ tham khảo, nghe kịp không? vì trừ Thế Tôn Chánh Đẳng Giác ra thì tất cả các vị thầy khác, họ đều cho thuốc dựa theo cái biết của họ thôi, có hiểu tôi nói không? hiểu hả? chứ còn mình cứ giao cái mạng mình cho người ta, mình phát hiện bị ung thư, mình bị tiểu đường, mình bị cao máu, thì mình cũng phải tham khảo rất là nhiều địa chỉ: trung y, đông y rồi nam dược, chứ còn không phải cứ về mà đề cái lá mơ ra mà dăm mà uống hoài. Cách đây có...hôm tháng 6, bây giờ là tháng 2, tháng 6 tôi về Mỹ, có cô đó bị ung thư ngực, mà lẽ ra bác sĩ nói thời kỳ mà golden time, cái lúc thời điểm vàng để mà chữa thì cô không chịu chữa, cô đi tin ba cái vụ mà năng lượng từ xa. Ai có biết cái đạo đó không? biết thì gặt, tới cái giờ đó thì tự nhiên là thầy Hạnh Tuệ của Minh từ trên Định Quán Đồng Nai chuyển năng lực về cho cái đám đệ tử ở Sài gòn thì tiểu đường, cao máu, bệnh phụ khoa gì ông chữa hết mà các vị có tin hết không? tôi ví dụ thôi chứ ông không có năng lượng đó, vậy mà nó tin, vậy mà tin, không có uống thuốc, cứ đúng giờ ngồi đây để cho ông chuyển, chuyển từ xa, ông delivery by air, ông

chuyển thẳng về đây. Cuối cùng, lúc cổ còn đang ngon lành để nhận thì tôi gặp mặt cổ, tới lúc tháng 6 tôi về là cổ thở bằng cái này nè, chắc ông chuyển nó hơi nhiều hay sao đó, mà nó over lot sao đó mà bị, thì tôi không phải kể chuyện tếu, mà tôi muốn nói tu hành cũng như vậy, đi lòng vòng, mà đi lộn đường, đi sai đường, cuối cùng lúc mà ngáp ngáp thì phát hiện ra mình sai. Việt Nam có câu ca dao tôi thích lắm:

"tương giếng sâu anh nổi sợi dây dài,
ai ngờ giếng cạn anh tiếc hoài sợi dây"

ai biết câu đó không? tức là bỏ thời gian quá là nhiều, cứ bỏ thời gian tới hồi phát hiện ra thì nó trót quớt: tương giếng sâu anh nổi sợi dây dài, mất rất là nhiều thời gian. Ai ngờ giếng cạn anh tiếc hoài sợi dây. Cái câu đó ngoài đời nghĩa khác. Nghĩa là tương em ngon lành lắm, rót cuộc em trời ơi đất hỡi, hiểu không? nhưng mà trong Đạo mình cái câu đó nghĩa rất là hay. Thì mình nên đầu tư cho đáng, bởi vì thời gian là một cái thứ mà đã đi qua không bao giờ kiếm lại được. Chúng ta có thể tìm lại cái số tiền đã mất, tìm lại được nhan sắc đã mất, tìm lại được tài sản đã mất, tìm lại được tình cảm đã mất, every thing mất chúng ta maybe tìm lại được nhưng mà riêng cái thời gian là không. Thời gian là cái thứ không bao giờ có thể tìm lại được.